

✠ Θεός εὐεργετῆς καὶ ἐλεηθὴρ καὶ ἰσχυρὸς καὶ ἀκατακτάτος καὶ ἀνεκδιήγητος καὶ ἀσύνλητος καὶ ἀφανὴς καὶ ἀκρίβητος καὶ ἀκαταμάχητος καὶ ἀκατακλίβητος καὶ ἀκατακλίβητος καὶ ἀκατακλίβητος

Αξιότιμε Πρόεδρε της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κύριε Χρήστο Καβαλή και Εκλεκτά Μέλη της Συντακτικής Ομάδας της Εφημερίδας «ΝΕΟ ΦΩΣ» Καΐρου, τέκνα αγαπητά της ημών Μετριότητας, χάρις και έλεος και ειρήνη παρά του Παναγάθου Θεού.

Φέτος συμπληρώνονται διακόσια χρόνια από την ελληνική παλιγγενεσία, διακόσια χρόνια από την ηρωική απόφαση μια χούφτας Ελλήνων, να αποτινάξουν τον βαρύ ζυγό της σκλαβιάς, να θυσιάσουν και να θυσιαστούν οι ίδιοι για του Χριστού την πίστη την αγία και της πατρίδος την ελευθερία.

Με μόνο εφόδιο την πίστη στον Θεό, εκίνησε το γένος των Ελλήνων, οι απόγονοι του ένδοξου Περικλέους, με ένα και μόνον σκοπό, να ζήσουν, ή να πεθάνουν για τη λευτεριά. Και ο αγών, παρότι άνισος, τους δικαίωσε. Η φτωχή στις υλικές δυνάμεις, μα πλούσια στη θέληση, Ελλάδα, έσπασε τις μολύβδινες αλυσίδες, που τετρακόσια χρόνια σκούριασαν απάνω στο φυλακισμένο της κορμί, την έπνιγαν και την βασάνιζαν. Αυτό, που η ανθρώπινη λογική θεωρούσε άπιαστο όνειρο, γίνεται εφικτή πραγματικότητα. «Μα πώς;», κάποιος θα αναρωτηθεί; Και θα ακούσει το γέρο του Μοριά στην Πνύκα να λέει:

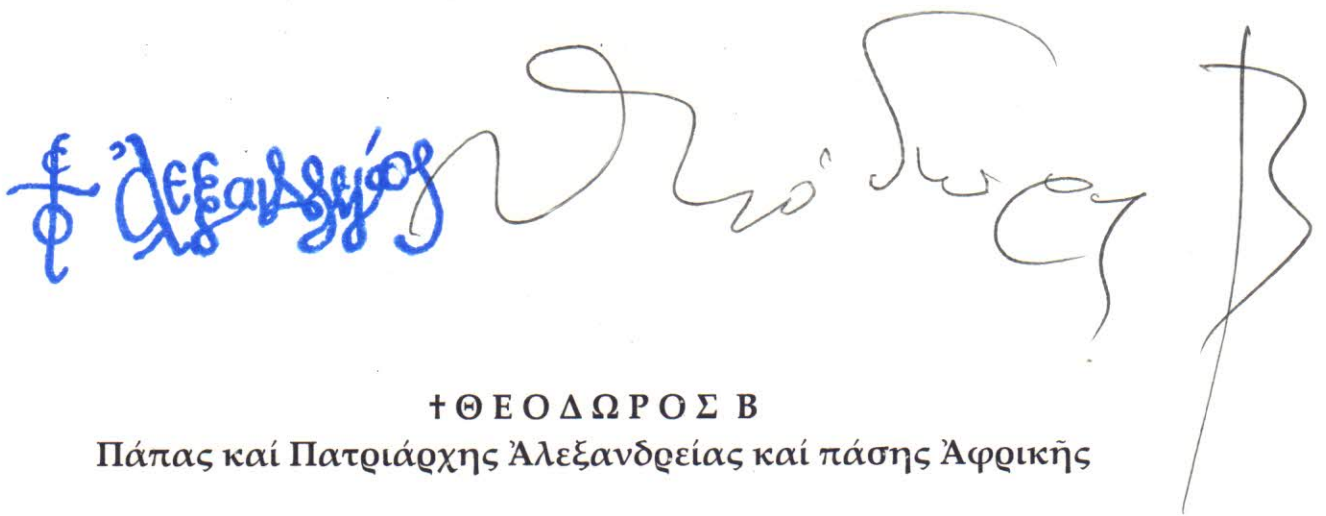
«Όταν αποφασίσαμε να κάμωμε την Επανάσταση, δεν εσυλλογισθήκαμε ούτε πόσοι είμεθα ούτε πως δεν έχομε άρματα ούτε ότι οι Τούρκοι εβαστούσαν τα κάστρα και τας πόλεις ούτε κανένας φρόνιμος μας είπε «πού πάτε εδώ να πολεμήσετε με σιταροκάραβα βατσέλα», αλλά ως μία βροχή έπεσε εις όλους μας η επιθυμία της ελευθερίας μας, και όλοι, και ο κλήρος μας και οι προεστοί και οι καπεταναίοι και οι πεπαιδευμένοι και οι έμποροι, μικροί και μεγάλοι, όλοι εσυμφωνήσαμε εις αυτό το σκοπό και εκάμαμε την Επανάσταση».

Αυτός ο πόθος και η αγάπη για τα πονεμένα χώματά μας ήταν, είναι και θα είναι ο κρίκος που πάντοτε θα ενώνει τους Έλληνες μπροστά στην κάθε απειλή, αφήνοντας κατά μέρος κάθε έχθρα, κάθε διχόνοια, κάθε προσωπική φιλοδοξία και αποσκοπώντας στο κοινό καλό. Αυτή η ενότητα γύρω από τα ιερά και όσια της πίστης και της πατρίδας, κράτησε δυνατούς και σταθερούς τους υπόδουλους Έλληνες τέσσερις αιώνες σκλαβιάς, δίχως να λησμονήσουν την ταυτότητα τους, μήτε και την ελπίδα για την ελευθερία.

Άνδρες, γυναίκες, νέοι, γέροι, πλούσιοι και φτωχοί, διάσημοι και άσημοι, όσους γνωρίζουμε κατ' όνομα και όσων τα ονόματα γνωρίζει μόνον ο Θεός, αναπαύονται τώρα στα χώματα που πότισαν με το αίμα τους, για να ανθίσει το δένδρο της ελευθερίας και ως κλώνους να απλώσει πανταχού την τιμή των πεσόντων. Κάτω από αυτό το ευσκιόφυλλο δέντρο, καθόμαστε εμείς σήμερα και απολαμβάνουμε τους καρπούς αυτών των ανθρώπων, κάποιιο από τους οποίους δεν πρόλαβαν να δουν ελεύθερη την πατρίδα, αλλά θυσιάστηκαν με τον πόθο, εμείς σήμερα να μπορούμε να ζούμε ελεύθεροι.

Στους ήρωες αυτούς εναποθέτουμε την ευγνωμοσύνη μας και την ευχή, ο Πανάγαθος Θεός να τους αναπαύει «εν Σκηναίς Δικαίων». Για αυτούς τους αγωνιστές νιώθουμε υπερηφάνεια να καλούμαστε απόγονοι και παιδιά τους. Η βαριά κληρονομιά, όμως, που φέρουμε στους ώμους μας, δεν πρέπει να μας επιτρέψει να επαναπαυόμαστε. Ας μην είμαστε, λοιπόν, μόνο υπερήφανοι για τους προγόνους μας, αλλά ας κάνουμε κάτι, για να νιώσουν και τα δικά μας παιδιά υπερήφανα για εμάς. Ας γίνουμε άξιοι συνεχιστές τους, ενθυμούμενοι πάντοτε, πως οι λαοί που ξεχνούν την ιστορία τους, δεν έχουν μέλλον. Αυτός είναι ο καλύτερος φόρος τιμής.

Μετά πολλών πατρικών ευχών και ευλογιών

† Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Β
Πάπας καί Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς

Ἐν τῇ Μεγάλῃ Πόλει
τῆς Ἀλεξανδρείας
τῇ 22α Μαρτίου 2021